

Ο π. ΠΑΙΣΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΕΣ

Θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμην εν πρώτοις απ' όλους, που τολμώ να γράψω κάτι, ενώ δεν είμαι ούτε άγιος, ούτε θεολόγος. Φαντάζομαι ότι θα με καταλάβουν όλοι, ότι τα γραφόμενά μου δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας βαθύς μου πόνος δια την γραμμήν και κοσμικήν αγάπην, δυστυχώς, του πατέρα μας **κ. Αθηναγόρα**. Όπως φαίνεται, αγάπησε μίαν άλλην γυναίκα μοντέρνα, που λέγεται Παπική Εκκλησία, διότι η Ορθόδοξος Μητέρα μας δεν του κάμνει καμμίαν εντύπωσι, επειδή είναι πολύ σεμνή. Αυτή η αγάπη, που ακούσθηκε από την Πόλι, βρήκε απήχησι σε πολλά παιδιά του, που την ζούν εις τας πόλεις. Άλλωστε αυτό είναι και το πνεύμα της εποχής μας: η οικογένεια να χάση το ιερό νόημά της από τέτοιου είδους αγάπες, που ως σκοπόν έχουν την διάλυσιν και όχι την ένωσιν.

Με μία τέτοια περίπου κοσμική αγάπη και ο Πατριάρχης μας φθάνει στη Ρώμη. Ενώ θα έπρεπε να δείξη αγάπη πρώτα σε μας τα παιδιά του και στη Μητέρα μας Εκκλησία, αυτός, δυστυχώς, έστειλε την αγάπη του πολύ μακριά. Το αποτέλεσμα ήταν να αναπαύση μεν όλα τα κοσμικά παιδιά, που αγαπούν τον κόσμον και έχουν την κοσμικήν αυτήν αγάπην, να κατασκανδαλίση όμως όλους εμάς, τα τέκνα της Ορθοδοξίας, μικρά και μεγάλα, που έχουν φόβο Θεού.

Μετά λύπης μου, από όσους φιλενωτικούς έχω γνωρίσει, δεν είδα να έχουν ούτε ψίχα πνευματική

ούτε φλοιό. Ξέρουν, όμως, να ομιλούν για αγάπη και ενότητα, ενώ οι ίδιοι δεν είναι ενωμένοι με τον Θεόν, διότι δεν Τον έχουν αγαπήσει.

Θα ήθελα να παρακαλέσω θερμά όλους τους φιλενωτικούς αδελφούς μας: Επειδή το θέμα της ενώσεως των Εκκλησιών είναι κάτι το πνευματικόν και ανάγκην έχουμε πνευματικής αγάπης, ας το αφήσουμε σε αυτούς που αγαπήσανε πολύ τον Θεόν και είναι θεολόγοι, σαν τους Πατέρας της Εκκλησίας, και όχι νομολόγοι, που προσφέρανε και προσφέρουν ολόκληρο τον εαυτόν τους εις την διακονίαν της Εκκλησίας (αντί μεγάλης λαμπάδας), τους οποίους άναψε το πύρ της αγάπης του Θεού και όχι ο αναπτήρας του νεωκόρου. Ας γνωρίζωμεν ότι δεν υπάρχουν μόνον φυσικοί νόμοι, αλλά και πνευματικοί. Επομένως, η μέλλουσα οργή του Θεού δεν μπορεί να αντιμετωπισθή με συνεταιρισμόν αμαρτωλών (διότι διπλήν οργήν θα λάβωμεν), αλλά με μετάνοιαν και τήρησιν των εντολών του Κυρίου.